

PLUGOR MAGOR

Kastélyok udvarán

*Fenyő meggyfák s dióág hajlik a kertben
Lomb hull méz csordul mintha törnék rúddal
S marék jég elég hogy a termést leverje:
Végét járja a hajdani kincses udvar.*

*Sokszáz kastély más címerrel lesújtó dísz
Öreg fák között: hiúszájban rókahaj
Ennyi békét hagytak volna maguktól is
Akár a gyom a földből szivárog a baj.*

*Padlásról korhad a gerendázott pompa
Míg cserépként csúszik csúszik a képzelet
S aranyba mártja maradéku naponta*

*A kastélyok üres páncéllként kevélyen
Őrzik a fedetlen napfényes termeket
S pihennek akár egy madonna ölében*

Muroroa

*Ujjaim körül forгатom a korallt
mint hajdan anyám köldökét
ragyog az ég ragyog a víz ragyog a föld*

*Nagy kár hogy a hullámok taraja
anyámból kilökött
és ugyanúgy arcon csap
a fekete földre szálló köd*

*Belátom mostmár
minden gondolatom babona
hajóutam csak elképzeltem
míg a dereglye áldott hasában körözött*

*De nem tettem a kezem semmire
s mint vasajtó fölsóhajtanék
nem őt rúgtam hanem a teremőt*

*Itt kint? zátonyra futott a forradalom
egy-kettőre széttörött sajkám
és örökre a partra száműzött
ragyog az ég ragyog a víz ragyog a föld*